

Ас. Златаров

Издава Обл. инспекция на информацията и на изкуствата — Хасково

УЧАСТВУВАТ:

(по азбучен ред)

Асен Ас. Златаров	Калоян Чакъров
Георги Жечев	Петър Маймунков
Георги Сапунаров	Петър Г. Сиротов
Делчо Василев	П. Х. Севдалин
Димитър Петколичев	Танчо Топузов
Евдокия Ас. Златарова	Харалан Хараланов

ДА СЛУЖИМ НА ЖИВОТА!

Животът е върховната стойност, която съподчинява всички останали. Човек е роден, за да служи на живота. Самият негов нагон за живот подсказва какво благо е тоя живот и колко неразумни са всички учения, които го отрищават. Нихилистичното отнасяне към живота е болестен навей, слетял сърдцето от тревогата пред загадките на съдбата: здравия душевно човек е всякога с чувство на жизнeутвърждение.

Живота трябва да бъде живян, за да се изпълни оправданието, че сме се родили. Но тъкмо тукa почва слождността на проблемата: как да служим на живота.

За мнозина целта на живота е удоволствието. И те се мъчат да си набавят все повече и все нови удоволствия. И никога сърдцето им не остава заситено. Защото ние всякога похабяваме удоволствието, в жаждата ни да го удължим, да го овладееме. И последица от това е теготата (скупата): това неопределено чувство на гнет, което притиска душата и не ѝ позволява да се радва. А целта на живота е радостта—това най-различно игриво състояние на нашия дух, който се доволствува от непринуденото проявление на своите сили. Ако ние можем да достигнем до пълнота на радост, то сме разрешили загадката на щастието.

Да се мисли, обаче, че тая радост ще може да я имаме, когато егостично трупаме блага и удоволствия, или когато само в размисъл съзерцаваме света и живота е измама. Защото животът е преди всичко деяние. И който не пристъпи в живота за дело, той остава чужд за съкровения му пулс и лишен от неговите най-хубави дарове.

Но кое дело е най-подходното и най-достойното за човешката природа? То е да служим на живота в името на човека: да мислим, да жаждаме, да работим, щото на всички хора да бъде осигурен човешки живот.

Защото не може да си мислим, че ще живеем в празници и душевно задоволство, ако затворим очи за мизериите и неправдите в живота и се оградим с удоволствия и наслади. Нашите празници ще бъдат отровени, нашето доволство ще бъде осакатено, защото такова е естеството на човешката природа, че всеки човек е свързан с цялото човечество. И докато около нас има хора в немотия, има такива, които страдат от ограбването и несправедливостта от други хора, то пълнотата на здравия и радостен душевен живот е немислима за никого.

Асен Златаров

Проф. Д-р Асен Златаров

Водачът на демокрацията

Масата никога сама не може да изрази в определени и ясни форми целите, които се стреми. У масата има само настроение: неформенни тежнения: азни я едно по-голямо охолство, една по-голяма свобода, една по-голяма прогнота. Но в какви форми и кои пътища в слождната нава на обществения живот ще се изляят това по-голямо охолство, тази по-голяма свобода и тази по-голяма прогнота—това не е работа на самата маса. Тя носи само зародиши на ония пожелания, чието осъществяване би я из-

дигнало на по-горно човешко равнище. Трябва един фокус, който да съгисти дифузни желания, хрумвания и навици на живота, за да се очертаят те като требование на деня, като лозунг и знаме, след което ще тргнат масите. Затова масата има нужда от водачи, които ясно да определят целите на кипящото колективно съзнание, да ги изляят и тогава самата маса, като ги види в тяхния определен вид, ще може да

ги одобри или не одобри за една практическа политика. И ето, че тук значението на водача при един режим на демокрация, е крайно важно и ценно. Водачите на демокрацията създават лозунгите на деня, в който се оглеждат целите, които наистина се подхранват от народната воля. Демократическият водач има задача много по-трудна и слождна от тая на авторитареца—управник, който може всяко свое осмислено или

недоосмислено хрумване да облече в държавен акт, без да се бои ще бъде ли то одобрено от народа или не. Водачът на демокрацията има големи отговорности пред тия, които са го посочили за свой довереник и той трябва да посочи и да се стреми да оделотвори такива цели, които, бидейки възможни за осъществяване, да отговарят на възжеланията на масата която води. Тия цели той може да довиди при свой творче-

ски акт; тогава той знае мира цели, които могат веднага да я спечелят. Тия цели водачът може да извлече чрез дълга размисъл върху идеологията, на която той е изразител. Теоритичната подготовка, дълбоката култура, широкият опит на водача ще му позволят да изведе ясни, логични, пригодни за деня цели на политическа борба. Най-после, водачът може само да оформи в завършен облик ония

цели, които самата маса смътно досеща. И когато той ще обоснове това, което е оформил, то ще бъде като чели създадено от самата маса и тя ще го приеме като свое.

Ето, тъкмо при демокрацията са необходими водачи, които не страхът, социалният мистицизм или идолопоклонство са изнесли на предна линия в обществения живот, а съзнанието на она я дълбока общност, която съществува между маса и водач, където доверието е нравствената основа на тяхните отношения

Духът на новото време се носи от събудената за право на живот демокрация, която иска мир между народите, иска човешки живот за всички хора. И го иска не чрез сънищата на мечтателите, а чрез делото, което върши и чрез което се гради пред очите ни пантеона на нейното величие.

Асен Златаров